

Nr 64.

Av herr **Björnsson**, *angående skyldighet för skogsvårdsstyrelserna att lämna besvärshänvisning beträffande sina beslut.*

Enligt Kungl. Maj:ts förordning angående skogsvårdsstyrelser den 15 juni 1923 (nr 213) har skogsvårdsstyrelse jämlikt 4 § mom. f tredje stycket att vid fullgörande av sin uppgift ställa sig till efterrättelse det reglemente, som Kungl. Maj:t efter styrelsens förslag samt landstingets och hushållnings-sällskapets hörande fastställer.

I samma förordnings 9 § stadgas, att ordförande och övriga ledamöter i skogsvårdsstyrelse så ock skogsvårdsstyrelsens tjänstemän vare i utövningen av sina befattningar underkastade det ansvar och den påföljd, som i allmän lag stadgas om statens ämbets- och tjänstemän.

Med hänsyn härtill och till det förhållande, att skogsvårdsstyrelse har att handlägga uppgifter av allmän natur och för övervakandet av skogsvårdslagens efterlevnad utrustats med sällsynt stor makt och befogenhet att ingripa i och reglera den enskilde medborgarens förfoganderätt över sin egendom, bör antagas, att rätt till klagan över skogsvårdsstyrelsens beslut föreligger även i de fall, då dylik rätt ej uttryckligen angivits.

I särskilt fall har en skogsvårdsstyrelse vid tillsättandet av länsjägmästare-befattningen enligt uppgift vägrat lämna övriga sökande besvärshänvisning.

Då omförmälda reglemente ej lär innehålla anvisningar i fråga om skogsvårdsstyrelsens skyldighet att lämna besvärshänvisning får jag hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i eller sådant tillägg till gällande reglementariska bestämmelser för skogsvårdsstyrelserna, att dessa styrelser åläggas att på begäran lämna besvärshänvisning beträffande samtliga sina beslut.

Stockholm den 18 januari 1930.

Edv. Björnsson.

